

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. 9. 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Richarda Andera a přísedících Anny Schmidové a Anny Voříškové v Ústí nad Orlicí

takto:

obžalovaní

1. Ing. PŠ,

narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

2. Ing. JK,

narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

jsou vinni, že

obžalovaný Ing. PŠ

jako autorizovaný inženýr v oboru pozemní stavby členské číslo [REDACTED] a jako projektant střechy tělocvičny Vyšší odborné školy a střední školy technické v České Třebové, okr. Ústí nad Orlicí, objektu čp. 1162 v ulici Skalka v době od 24. 8. 2015 k přesně nezjištěnému dni měsíce března 2016 v prováděcí dokumentaci, k přesně nezjištěnému dni měsíce dubna 2016 ve statickém posudku a k přesně nezjištěnému dni měsíce června 2016 v dokumentaci skutečného provedení stavby vyprojektoval zastřešení tělocvičny z dřevěných vazníků sestavených z lepeného lamelového dřeva a spojovacích plechů s kolíky tak, že nedostatečným a zcela poddimenzovaným způsobem v rozporu s požadovanými účinky zatížení dle ČSN EN 1990 a ČSN EN 1991, navrhl napojení spodního pasu dřevěného vazníku a dále nedostatečným způsobem navrhl ztužení ve střešní rovině konstrukce, kdy v důsledku nedostatečných a zcela poddimenzovaných styků

spodních pasů vazníků a nedostatečného zajištění ztužení ve střešní rovině konstrukce došlo dne 14. 1. 2017 kolem 20.55 hodin k porušení styku spodních pasů ve čtvrtém styčnicku od jihozápadu na příhradových vaznicích, postupně pak došlo k rozpojení spodních pasů všech 13 vazníků a k následnému postupnému zřícení dřevěných vazníků včetně střešního pláště do haly tělocvičny, kde probíhal celodenní florbalový turnaj, přičemž v okamžiku zřícení vazníků a střešní konstrukce bylo v hale tělocvičny nejméně 69 osob, které stačily z haly utéct, dále byla poškozením bezprostředně ohrožena stavební část tělocvičny v hodnotě 14.778.940 Kč a poškozením střešní konstrukce vznikla škoda ve výši 5.713.860 Kč ke škodě Pardubického kraje, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, čímž porušil ustanovení § 159 odst. 2 stavebního zákona č. 183/2006 Sb.,

tedy

z nedbalosti způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že se dopustil jiného nebezpečného jednání, spáchal takový čin proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

obžalovaný Ing. JK

jako autorizovaný inženýr v oboru pozemní stavby a v oboru statika a dynamika staveb členské číslo [REDAKCE] a jako statik podílející se na projektu střechy tělocvičny Vyšší odborné školy a střední školy technické v České Třebové, okr. Ústí nad Orlicí, objektu čp. 1162 v ulici Skalka v době od 24. 8. 2015 k přesně nezjištěnému dni měsíce dubna 2016 ve statickém posudku Ing. P [REDAKCE] Š [REDAKCE] a k přesně nezjištěnému dni měsíce června 2016 v dokumentaci skutečného provedení stavby Ing. P [REDAKCE] Š [REDAKCE], při zadané kontrole nezjistil vady navrženého zastřešení tělocvičny dřevěnými vazníky, zejména v rozporu s požadovanými účinky zatížení dle ČSN EN 1990 a ČSN EN 1991 nedostatečný a zcela poddimenzovaný způsob napojení spodního pasu dřevěného vazníku a nedostatečné ztužení ve střešní rovině konstrukce, kdy v důsledku nedostatečných a zcela poddimenzovaných styků spodních pasů vazníků a nedostatečného zajištění ztužení ve střešní rovině konstrukce došlo dne 14. 1. 2017 kolem 20.55 hodin k porušení styku spodních pasů ve čtvrtém styčnicku od jihozápadu na příhradových vaznicích, postupně pak došlo k rozpojení spodních pasů všech 13 vazníků a k následnému postupnému zřícení dřevěných vazníků včetně střešního pláště do haly tělocvičny, kde probíhal celodenní florbalový turnaj, přičemž v okamžiku zřícení vazníků a střešní konstrukce bylo v hale tělocvičny nejméně 69 osob, které stačily z haly utéct, dále byla poškozením bezprostředně ohrožena stavební část tělocvičny v hodnotě 14.778.940 Kč a poškozením střešní konstrukce vznikla škoda ve výši 5.713.860 Kč ke škodě Pardubického kraje, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, čímž porušil ustanovení § 159 odst. 2 stavebního zákona č. 183/2006 Sb.,

tedy

z nedbalosti způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že se dopustil jiného nebezpečného jednání, spáchal takový čin proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu.

Tím spáchali

obžalovaný Ing. PŠ

přechin obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1, 2 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku,

obžalovaný Ing. JK

přechin obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1, 2 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku.

A odsuzují se

obžalovaný Ing. P Š

podle § 273 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody **na 2 (dva) roky**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba 2 (dva) roky**.

Podle § 67 odst. 2 písmeno b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku se ukládá peněžitý trest **ve výměře 200 denních sazeb, když denní sazba se stanoví na částku 1 000 Kč (200 000 Kč)**.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené době vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody na 10 (deset) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti, a to **výkonu funkce projektanta na 3 (tři) roky**.

obžalovaný Ing. JK

podle § 273 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody **na 2 (dva) roky**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba 2 (dva) roky**.

Podle § 67 odst. 2 písmeno b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku se ukládá peněžitý trest **ve výměře 100 denních sazeb, když denní sazba se stanoví na částku 1 000 Kč (100 000 Kč)**.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené době vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody na 5 (pět) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozeným náhradu škody, a to:

-Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR se sídlem Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3 ve výši, **1 848 Kč**.

-Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví se sídlem Roškotova 1225/1, 140 21 Praha 4, ve výši **5 926 Kč**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození:

- Pojišťovna České spořitelny, a. s., Vienna Insurance Group, se sídlem Náměstí republiky 115, Zelené Předměstí, 530 02 Pardubice

- Kooperativa Pojišťovna a. s., Vienna Insurance Group, se sídlem Pobřežní 665/21, 186 00 Praha 8

- Profistav Litomyšl a. s. se sídlem Tyršova 231, 570 01 Litomyšl

- Český florbal se sídlem Lomnického 1705/5, 140 00 Praha 4

odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených u hlavního líčení soud zjistil, že v rámci výstavby tělocvičny Vyšší odborné školy a střední školy technické v České Třebové, jejímž investorem byl Pardubický kraj a stavebníkem společnost Profistav Litomyšl a. s., byl vypracován projekt celé stavby, a to společností Projekce – Friš s. r. o. Česká Třebová, přičemž součástí projektu byl i způsob provedení střešní konstrukce. Dne 3. 5. 2016 byla pak uzavřena smlouva o dílo mezi společností Profistav Litomyšl a. s. jako stavebníkem a společností Cecolegno s. r. o. jako subdodavatelem, jejímž předmětem bylo zhotovení (dodávka a montáž) kompletní střešní nosné konstrukce haly objektu SO- 03 novostavba tělocvičny pro VOŠ a SŠ technickou v České Třebové z lepeného lamelového smrkového dřeva včetně povrchové úpravy, kotvení střešní dřevěné konstrukce na chemickou kotvu do betonových základových konstrukcí, provedení záklopu střešní konstrukce a včetně úplné dokumentace skutečného provedení díla (smlouva založena na čl. 868 – 880). Protože společnost Cecolegno s. r. o. nezaměstnávala zaměstnance s patřičnou odborností, jak vyplývá ze zprávy této společnosti (čl. 1281), uzavřela dohodu s obžalovanými Ing. P. [redacted] Š. [redacted] a Ing. J. [redacted] K. [redacted], že se budou na projektu konstrukce střechy podílet. Nebylo to poprvé, co společnost s obžalovanými spolupracovala, a ze zprávy společnosti také vyplývá, že již v roce 2008 Ing. P. [redacted] Š. [redacted] poskytl společnosti svou vázanou živnost jako autorizovaný inženýr pozemních staveb, na jejímž základě může společnost Cecolegno s. r. o. od června 2008 provádět stavby. Obdobně byl v této souvislosti osloven i Ing. J. [redacted] K. [redacted]. I ze zprávy České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (čl. 1203) vyplývá, že Ing. J. [redacted] K. [redacted] je autorizovaným inženýrem v oboru pozemní stavby a v oboru statika a dynamika staveb a Ing. P. [redacted] Š. [redacted] je autorizovaným inženýrem v oboru pozemní stavby. Na základě zakázky, kterou společnost Cecolegno získala, byl zpracován statický posudek na dílo, a to tak, že jeho vlastní zpracování bylo zadáno společností Cecolegno právě Ing. Š. [redacted] jako autorizovanému inženýrovi v oboru pozemní stavby s tím, že správnost statického posudku společnost zajistila i jeho posouzením Ing. J. [redacted] K. [redacted] jako autorizovaným inženýrem v oboru pozemní stavby a v oboru statika a dynamika staveb. Vlastní tvorba projektu probíhala tak, že obžalovaný Ing. P. [redacted] Š. [redacted] prováděl nákresy v tzv. skicách (tedy rukou), které za jeho účasti následně zaměstnankyně společnosti Cecolegno s. r. o. Ing. [redacted] zpracovávala v počítačovém programu a průběžně údaje zasílala i obžalovanému Ing. J. [redacted] K. [redacted] k vyjádření. Další zaměstnanec společnosti Ing. [redacted] poté na základě statického posudku vypracoval výrobní dokumentaci, která byla na základě smlouvy o dílo ze dne 10. 5. 2016 předána firmě Davida Širmera – provádění staveb, kde byl objednán dovoz dřevěného materiálu z Německa a kovového spojovacího materiálu, z nichž následně byly vyrobeny jednotlivé prvky, rovněž provedena montáž nosníků. Ve dnech 15. 6. – 30. 6. 2016 pak byla provedena pokládka nosníků na skelet budovy v České Třebové, jejich ukotvení a povrchová úprava a následně na vaznice byl proveden záklop z OSB desek. Tímto skončila činnost společnosti Cecolegno s. r. o. a

objekt byl předán stavebníkovi. Následně dne 3. 1. 2017 byl vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby. Dne 14. 1. 2017 se v tělocvičně konal celodenní florbalový turnaj pořádaný Florbalovou federací, kdy po celou dobu se v tělocvičně pohybovalo větší množství hráčů, diváků a činovníků. Kolem 20.55 hodin, kdy bylo v hale nejméně 69 osob, došlo k prasknutí spodní části čtvrtého vazníku od zadní části haly a poté v krátkém časovém úseku postupně došlo k rozpojení dolních částí všech třinácti vazníků a zřícení střechy do prostoru tělocvičny. Všem přítomným osobám se podařilo z haly utéct, došlo však k lehkým zraněním nezletilého [REDAKCE], nezletilého [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].

2. Při následném ohledání místa činu byl mimo jiné odebrán vzorek materiálu, a to lepeného lamelového dřeva, který byl ke zkoumání předložen Klonerovu ústavu ČVÚT v Praze. Vzorek byl vyhodnocen jako vyhovující. Následně byl zpracován znalecký posudek Ing. Janem Chaloupským, znalcem z oboru stavebnictví, odvětví stavby obytné, průmyslové, zemědělské se specializací na statiku nosných konstrukcí. Z tohoto znaleckého posudku i z následného doplňku zpracovaného už v rámci probíhajícího hlavního líčení i z opakovaných výpovědí znalce u hlavního líčení pak vyplynulo, že prostou jasnou příčinou zřícení střechy bylo porušení styku spodního pasu ve čtvrtém styčnicku od JZ, který svými dimenzemi neodpovídal navrhovaným účinkům zatížení dle ČSN. Spoj nevyhovoval ani zatížení v době zřícení. Uvažované ztužení konstrukce zastřešení nespĺňuje podle znalce podmínky pro zabezpečení tlačení horního pasu pro vybočení z roviny vazníku. Zajištění tlačení horního pasu nebylo bezpečné a přispělo ke zřícení konstrukce. Nezabezpečení horního pasu je jedním z hlavních faktorů zřícení druhého a čtvrtého vazníku. Dále bylo zjištěno špatné dimenzování vazníku u podpory. Oproti schématu ve statickém výpočtu je ve skutečnosti první diagonála připojena k hornímu pasu excentricky mimo podporu a skutečná posouvací síla v horním pasu je 6x větší než uvažované stále zatížení v původním statickém výpočtu. Horní pas je pak přetížen o 88 %. Dále je nevhodné umístění spojů vaznic v místech styčnickových plechů, neboť tak dochází k dalšímu oslabení styčnickového spoje. Jako nedostatečná byla pak vyhodnocena i vzdálenost vrutů v přípojích vaznic k vazníkům. I v doplňku znaleckého posudku a ve svých výpovědích setrval znalec na závěru, že jasnou příčinou zřícení je porušení styku spodního pasu. V průběhu hlavního líčení byly ze strany obžalovaných předloženy listiny, když se jednalo jednak o vyjádření statika – společnosti DEK projekce s. r. o. (vypracované Ing. Jakubem Lukavcem) a materiál byl nazván jako statické posouzení nosné dřevěné konstrukce střechy tělocvičny a dále byla předložena listina nazvaná jako odborné vyjádření ke způsobu provedení dolního pasu střešních vazníků v projektové dokumentaci, vypracované Ing. Zdenkem Vejpustkem, Ph.D. Oba materiály měl znalec k dispozici při zpracování doplňku znaleckého posudku. V této souvislosti je nutno konstatovat zejména to, že i materiál vypracovaný Ing. Jakubem Lukavcem a nazvaný statické posouzení nosné dřevěné konstrukce střechy tělocvičny uvádí, že „ke kolapsu došlo vlivem rozdělení spodního pasu vazníků při výrobě“. Dále se v závěrech konstatuje, že příčinou havárie je svévolné přerušování dolního taženého pasu, který měl být podle jím předložené dokumentace celistvý. Prováděcí firma si k rozdělení dolního pasu podle jím dostupných informací nevyžádala stanovisko ani statika, ani projektanta. Jakkoliv se tento materiál vyjadřuje i ke skutečným, které nespĺdají do odbornosti autorizované i autorizovaného inženýra v oboru statika a dynamika staveb, jímž Ing. Jakub Lukavec je, konstatuje shodně se znaleckým posudkem Ing. Chaloupského, že příčinou zřícení střechy bylo přerušování dolního pasu. Důvody, proč k tomuto rozdělení došlo, pak již nepatří do odbornosti ani znalce, ani Ing. Jakuba Lukavce. Z tohoto důvodu se hodnotící závěr Ing. Lukavce jeví soudu jako zřetelně tendenční. Nicméně po odborné stránce konstatuje stejný závěr jako posudky Ing. Chaloupského včetně jeho doplňku. Ze závěrů odborného vyjádření Ing. Zdenka Vejpustka, Ph.D. vyplývá toliko rozpor v projektové dokumentaci týkající se grafického znázornění vazníků spojů a popisem jednotlivých dílů. Na tyto skutečnosti bude poukázáno ještě níže.

3. Kromě znaleckého posudku Ing. Jana Chaloupského byl již v přípravném řízení zpracován znalecký posudek z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady nemovitostí. Z tohoto posudku soud zjistil, že hodnot ohrožených objektů činila 14 778 940 Kč a vlastní škoda způsobená trestným činem, tedy zřícením střechy, pak dosáhla částky 5 713 860 Kč.
4. Obžalovaný Ing. P. [redacted] Š. [redacted] se ve věci vyjádřil jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení. Uvedl, že ke spolupráci se společností Cecolegno s. r. o. se dostal asi před 8 nebo 10 lety, když ho oslovil Ing. [redacted], jestli by pro jejich společnost dělal statické výpočty a projekty. Žádná písemná smlouva o takové spolupráci neexistovala, šlo vždy o ústní dohodu a věci probíhaly tak, že když Ing. [redacted] něco potřeboval, tak obžalovaného kontaktoval, do společnosti se dostavil a s některým z jejich projektantů problematiku řešil. Vyjádřil se také k osobě Ing. J. [redacted] K. [redacted], který byl podle něho rovněž externistou, a protože má „kulatější razítko, než on“, tedy na statiku a dynamiku staveb, tak dá se říct, že pracoval jako kontrolor, tzn. že když byla nějaká složitější situace, tak výpočet Ing. Š. [redacted] ještě kontroloval a na dokumenty dával razítko statika. Uvedl, že v posuzovaném případě jednal ve společnosti Cecolegno s. r. o. nejvíc s Ing. [redacted] (nyní [redacted]) a s Ing. [redacted]. Uvedl rovněž, že i on jako příčinu zřícení střešní konstrukce spatřuje v přerušení spodního pasu vazníku. Na svoji obhajobu však uvedl, že při svých výpočtech a nákresech od počátku počítal s nepřerušenou spodní pásnicí, o jejím přerušení nevěděl, kdyby k takovému přerušení došlo, musela by se přepočítat veškerá statika vazníku, což by mělo dopad především na styčnickové plechy. Uvedl rovněž, že u vlastní výroby, resp. montáže vazníků ve firmě v Bílině nebyl, byl přítomen až v České Třebové u pokládky vazníků na železobetonovou konstrukci a tam styk přerušené spodní pásnice nebyl vůbec patrný. Přerušení zjistil až po zřícení střechy, když na místo jel. Tvrzení obžalovaného, že při svých výpočtech a nákresech od počátku počítal s nepřerušenou spodní pásnicí a o jejím přerušení nevěděl a dozvěděl se o něm dodatečně až po pádu střechy, je nutno na základě provedených důkazů považovat za vyvrácené.
5. Obžalovaný Ing. P. [redacted] Š. [redacted] nebyl kmenovým zaměstnancem společnosti Cecolegno, což připouští jak on, tak ve své výpovědi Ing. [redacted], jednatel společnosti, a nakonec i výše označené listiny, ze kterých vyplývá, že on in Ing. K. [redacted] spolupracovali se společností externě, a to proto, že společnost sama neměla zaměstnance s patřičnou odborností, aby mohla stavby jako je nyní posuzovaná stavba vůbec provádět. Ke spolupráci byl tedy přizván právě proto, že to byl on, kdo měl mít rozhodující slovo při konstrukci zastřešení haly. Další zaměstnanci společnosti, a to opět připouští i sám obžalovaný, mu byli pouze k dispozici jako spolupracovníci, ale neměli samostatné rozhodovací pravomoci. To nakonec vyplývá i ze samotného vyjádření obžalovaného Ing. Š. [redacted], kdy uvedl, že veškeré detaily rozkresloval v ruce na papíry A4 a Ing. [redacted] to v počítači překreslovala „do štábní kultury“. Připustil také ve své výpovědi u hlavního líčení, že [redacted] kontroloval, tedy kontroloval to, co překreslovala. Navíc výkresová dokumentace v průběhu realizace doznávala jistých změn, neboť původní podoba vazníku, kterou vypracoval Ing. [redacted] (čl. 1136) v červenci 2015, byla Ing. Š. [redacted] přepracována, což sám také připouští. Ze schématu příhradového vazníku a z jeho příčného řezu datovaného v březnu 2016 pak vyplývá, že právě spodní pásnice příhradového vazníku je označována dvěma údaji jako DP1 a DP2, podobně i horní pas je označován údaji H1 a H2. Podobně ve statickém posudku z dubna 2016 (čl. 1177 – 1194) jsou dolní a horní pásnice označeny obdobně a v dokumentaci skutečného provedení stavby z června 2016 (čl. 1167 – 1176) jsou opět tyto díly označeny stejně, včetně tabulky přehledu prvků. K této problematice se vyjádřil obžalovaný zejména u hlavního líčení, když uvedl, že na žádném z uvedených výkresů není označeno žádné přerušení dolní pásnice a takové přerušení není patrné na detailu H na výkresu na čl. 1174. Jakkoliv je tato dílčí námitka důvodná, je třeba poznamenat, že se dále obžalovaný vyjádřil tak, že označení dolní pásnice údaji DP1 a DP2 neřeší žádné přerušení a samotné označení pásnice těmito údaji u něho neevokuje, že by měla být vyrobena ze dvou kusů. Vyjádřil se v této souvislosti i k horní pásnici uvedeného vazníku tak, že ta objektivně musela být vyrobena ze dvou kusů, neboť bylo nutno dosáhnout toho, aby střecha měla patřičný sklon. Označení horní pásnice H1 a H2 je podle něho

nadbytečné, neboť obě části horní pásnice byly stejné, a stačilo je tedy označit pouze písmenem H. Pouze v případě, že by tyto pásnice stejné nebyly, byly by tedy asymetrické, bylo by nutno je označit údaji H1 a H2. Na jednu stranu tedy obžalovaný tvrdí, že označení DP1, DP2 u něho neevokuje, že by mělo jít o dva kusy pásnice, ale na stejném výkresu se vyjadřuje k horní pásnici, u které v případě asymetrie (tak, jak to bylo u dolní pásnice) by bylo nutno označit tuto pásnici dvěma údaji H1, H2

6. Navíc, jak už na to bylo poukázáno, uvedl ve své výpovědi, že jednotlivé detaily vazníku rozkresloval on sám v ruce na papíry a Ing. [REDACTED] překreslovala tyto nákresy do počítače. Některé tyto nákresy byly již v přípravném řízení zajištěny u společnosti Cecolegno a jsou založeny na čl. 863 – 867 spisu. Mezi nimi je na čl. 863 rukou zhotovený nákras příhradového vazníku, v němž jsou u dolní pásnice uvedeny rozměry jednak 12,21 a jednak 8,14. Obžalovaný uvedl, že tyto nákresy jsou jeho kromě poznámek na čl. 864. Svědkyně Ing. [REDACTED] pak u hlavního líčení uvedla, že skica založená na čl. 863 je ta, kterou nakreslil obžalovaný Ing. Š [REDACTED] a z níž byl již patrný tvar, a také při přenášení nákresu do počítače se držela těch uvedených rozměrů 12,21 a 8,14, a proto označila dolní pásnici DP1 a DP2. Takové označení uvedla do výkresové dokumentace záměrně, protože podle ní je pak evidentní, že se jedná o dva kusy dolní pásnice. Zakreslení dělicí roviny pak již neprovedla s tím, že při takovém měřítku, v jakém výkres byl, by bylo zakreslení špatně čitelné, proto volila podle sebe lepší způsob, a to popis jednotlivých dílů dolní pásnice. Dále z výpovědi svědkyně vyplynulo, že to byl právě Ing. Š [REDACTED], který přišel s nápadem rozdělení spodního pasu. Důvodem byla snaha ušetřit finanční prostředky. K úsporám mělo v tomto případě dojít tím, že v případě, že by byla dolní pásnice vyrobena vcelku, měla by délku kolem 20 m, a její doprava by byla prováděna jako doprava nadměrného nákladu, s čímž jsou spojeny zvýšené finanční náklady. Aby se nejednalo o nadměrnou dopravu, musely by být jednotlivé díly ne delší 13 m. Opakovaně setrvala u hlavního líčení na svém tvrzení, že jednak sama nebyla oprávněna cokoliv na projektu měnit, s nápadem dělení spodního pasu přišel právě obžalovaný a i ostatní osoby o takovém dělení věděly. Jednotlivé údaje v jí vyhotovené dokumentaci pak předkládala Ing. Š [REDACTED] ke kontrole, a to i ve fázi výpočtů, avšak uvedla, že podle jejího názoru se tomu obžalovaný nevěnoval dostatečně. Šlo jí o to, aby prošli veškeré dokumenty postupně, ale k tomu prakticky nikdy nedošlo, výslovně se vyjádřila tak, že na to vždycky „kouknul z rychlíků“, ale nikdy nedošlo k tomu, že by si kompletně dokumentaci prošli celou. Sama řešila, jakým způsobem by mělo být přerušení pásnice zakresleno s tím, jestli tam bude vytvořen nějaký kloub, ukazovala to Ing. Š [REDACTED] a ten jí sdělil, aby tam byl vytvořen tuhý styk. V této souvislosti ani nedostala žádný pokyn nebo nákras, že by v místě styku měl být vytvořen nějaký jiný detail.
7. Navíc ve statickém posudku z dubna 2016, který je opatřen podpisy a kulatými razítky obou obžalovaných (čl. 1177 – 1194), je na straně 17 uveden rozměr dolní pásnice včetně její délky 12 252 mm. Je to rozměr, který odpovídá tomu, jak byla pak dolní pásnice vyrobena, a lze ho zjistit i z výrobní dokumentace zpracovávané Ing. [REDACTED]. Jakkoliv se obžalovaný Ing. Š [REDACTED] vyjádřil u hlavního líčení tak, že pro daný výpočet není délka dolní pásnice rozhodující, a jakkoliv tento jeho odborný názor potvrdil i znalec Ing. Chaloupský, je třeba konstatovat, že pro vlastní výpočet zřejmě tedy rozměr podstatný není, pak je ale třeba položit otázku, z jakého důvodu tuto okolnost obžalovaný neřešil, a proč není dolní pásnice uvedena rozměrem, který ve skutečnosti měl být podle vyjádření obžalovaného, kdy by byla pásnice vcelku. Závěr, že jak obžalovaný Ing. Š [REDACTED], tak i Ing. K [REDACTED] věděli o zamýšleném rozdělení dolní pásnice, je podporován i e-mailovou komunikací mezi Ing. [REDACTED] a Ing. K [REDACTED] tak, jak je založena na čl. 1317 – 1335 (tato čísla listu jsou nesprávně založena ve svazku č. II za čl. 408). U hlavního líčení byl obžalovanému Ing. Š [REDACTED] předložen e-mail ze dne 23. 2. 2016 na čl. 1317 – 1318 s tím, že k nákrasu vlevo dole se vyjádřil tak, že kroužky na jednotlivých částech příhradového vazníku označují spoje včetně kroužku uprostřed spodního pasu, který má označovat spoj. Byť uvedl, že nákras sám nevytvářel, je z něho patrné i podle jeho vlastního vyjádření, že o možném rozdělení spodního pasu se

uvažovalo už 23. února 2016. Obžalovaný Ing. Š [redacted] ve své výpovědi sice připustil, že ve společnosti Cecolegno s. r. o. se mluvilo o možném rozdělení dolní pásnice z důvodu levnější přepravy, ale protože pracnost takového spoje by byla obrovská, tak se od tohoto řešení upustilo. Sám podle své výpovědi sdělil Ing. [redacted], že by k rozdělení dolní pásnice bylo příliš pracné. Tato částečná obhajoba je však vyvrácena i výpovědí Ing. [redacted], který uvedl, že to byl naopak nápad Ing. Š [redacted] a že to považoval dokonce za vtipné řešení. U hlavního líčení také vyplynulo, že přitom, když byla prováděna montáž nosníků v Bílině, obžalovaný na místo nejel, aby montáž zkontroloval, což odůvodnil tím, že po něm právě Ing. [redacted] požadoval, aby tam nejezdil. Sám připustil, že v jiných případech takovou případnou kontrolu prováděl. I v tomto případě je jeho výpověď vyvrácena opakovanou výpovědí Ing. [redacted], který uvedl, že nic takového po něm nepožadoval, a pokud obžalovaný uváděl, že [redacted] k tomu zřejmě vedla snaha po ušetření, aby si nevyúčtoval další cestu, uvedl svědek, že rozhodně takové vyjádření pravdivé není, a to i s ohledem na to, že Ing. Š [redacted] si nikdy cesty zvláště neúčtoval. Sám předkládal toliko měsíční faktury, kde byly shrnuty práce za celé období. O věrohodnosti výpovědi svědka [redacted] svědčí i faktura založená na čl. 1282 vystavená obžalovaným Ing. P [redacted] Š [redacted].

8. Skutečnost, že Ing. Š [redacted] věděl o rozdělení dolního pasu, potvrzuje ve své výpovědi i Ing. [redacted] a podle jeho vyjádření to věděl i Ing. K [redacted], který se některých jednání účastnil. Sám vytvářel výrobní dokumentaci, přitom měl k dispozici podklady od [redacted] a měl také k dispozici ručně kreslenou skicu od Ing. Š [redacted] a jednotlivé díly do výrobní dokumentace rozkreslil právě podle této skici a údajů [redacted], čemuž také odpovídají vlastní rozměry vyráběných dílů, které se pouze v řádech jednotek milimetrů liší od nákresu provedeného obžalovaným, který je na čl. 863.
9. Z výpovědi Ing. [redacted] mimo jiné také vyplynulo, že to byl právě Ing. Š [redacted], který pro společnost pracoval jako externista a díky němu mohla společnost provádět projekci a realizaci staveb, neboť uložil na Městský úřad Praha 5 svou vázanou živnost, kterou nikdo ze zaměstnanců Cecolegna neměl. Vypracování projektu v posuzovaném případě bylo záležitostí právě Ing. Š [redacted] a úloha Ing. K [redacted] spočívala v tom, aby ověřil a zajistil statiku konstrukce. K přímému dotazu, zda byla i Ing. [redacted] oprávněna samostatně na projektu cokoli řešit, uvedl, že samozřejmě nebyla a že to byl jedině Ing. Š [redacted], kdo měl oprávnění rozhodovat o technických řešeních. Když byl svědek seznámen s výpovědí obžalovaného spočívající v tom, že nevěděl o dělení spodní pásnice, a zjistil to až po zřízení střechy, reagoval svědek s tím, že to je lež, neboť od prvopočátku postupovali tak, že dolní pásnice bude dělená, tak to bylo také navrženo, vyprojektováno a zadáno do výroby. Navíc jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení vypověděl svědek, že po zřízení střechy se společně jeli na místo podívat, již cestou řešili možné příčiny zřízení, zda to bylo v důsledku např. nadměrné sněhové pokrývky nebo větrem. Při cestě také obžalovaný Ing. Š [redacted] volal Ing. [redacted] a dotazoval se jí na dokumentaci a poté prohlásil, že to byla jeho chyba, že na dimenzování tohoto spoje zapomněl, a litoval, že se nebyl podívat na montáž vazníků v Bílině. Měl se vyjádřit i tak, že kdyby tam dojel, uvědomil by si to a měl by čas ten spoj upravit. U hlavního líčení pak doplnil svědek svoji výpověď o to, že když následně v pondělí přišel obžalovaný Ing. Š [redacted] do firmy, prohlásil, že o tom nic neví a že to v dokumentaci není zřetelné.
10. Obžalovaný Ing. J [redacted] K [redacted] ani v přípravném řízení, ani u hlavního líčení nevypovídal a hlavní líčení byla v souladu s ustanovením § 202 odst. 4, 5 tr. řádu konána v jeho nepřítomnosti, neboť s tímto postupem vždy vyslovil souhlas navíc s vyjádřením, že u hlavního líčení by také nevypovídal. Prostřednictvím obhájkyně se vyjádřil písemně, což lze shrnout tak, že na svoji obhajobu prezentoval, že projektantem stavby byl Ing. [redacted] a Ing. Š [redacted], vystupoval jako konstruktér stavebního dílu stavby, jímž byly dřevěné vazníky. Poukázal na to, že ve statickém výpočtu není počítáno s přerušением spodního pasu a na nemožnost vybočení dolního pasu.

Uvedl, že statický návrh vazníků je zcela bezchybný a k havárii došlo svévolným přepůlením dřevěných vazníků jejich prodejcem, tedy společností Cecolegno s. r. o. Vyjádřil se dále tak, že za bezpečnost stavby odpovídá stavebník, a to byl Krajský úřad Pardubického kraje, dále projektant Ing. [redacted] a zhotovitel stavby společnost Profistav Litomyšl. Prostřednictvím obhájkyne pak předkládal různé polemiky se závěry znaleckého posudku a také případné dotazy na znalce. Znalec se s nimi jak ve znaleckém posudku, tak zejména u jeho doplňku vypořádal. Pokud jde o zmínku obžalovaného o tom, že k havárii došlo v důsledku svévolného přepůlení dřevěných vazníků jejich prodejcem společností Cecolegno, je nutno tuto obhajobu rovněž považovat za vyvrácenou i s ohledem na to, co bylo popsáno výše. I obžalovaný Ing. J. [redacted] K. [redacted] nepochybně věděl, že se uvažuje o rozdělení dolního pasu, žádným způsobem na to v kontrolních výpočtech nereagoval, byť i podle výpovědi Ing. P. [redacted] Š. [redacted] byl v pozici sice externisty, ale v podstatě „statika kontrolora“, který měl výpočet Ing. Š. [redacted] ještě kontrolovat. Pokud jde o vědomost nebo nevědomost o dělení dolního pasu, lze uvést v podstatě obdobné skutečnosti jako byly uváděny u Ing. Š. [redacted]. V prováděcí dokumentaci datované březnem 2016 a opatřené razítkem a podpisem Ing. K. [redacted] je dolní pásnice označována opět údaji DP1, DP2, ve statickém posudku z dubna 2016 (čl. 1177 – 1194) opět opatřeném podpisem a kulatým razítkem Ing. J. [redacted] K. [redacted] je dolní pásnice označována stejně, opět by bylo nutno poukázat na stranu 17 tohoto posudku, kde je jako délka dolní pásnice uvažován rozměr 12 252 mm, a navíc v dokumentaci skutečného provedení stavby datované v červnu 2016 opět opatřené razítkem a podpisem obžalovaného je mezi výčty dílů příhradového vazníku u dolní pásnice uvedeno označení DP1, DP2. Všechny zainteresované osoby, které k tomuto momentu vypovídaly, kromě Ing. Š. [redacted], se shodly na tom, že takovéto označení má zřetelně evokovat, že dolní pásnice je ze dvou dílů. Jakkoliv jednotlivé výkresy obsahují chybu v tom, že není naznačeno místo tohoto dělení, je zřejmé, že jestliže obžalovaný vystupoval v roli osoby, která má kontrolovat postup dalších osob, měl na tyto nedostatky reagovat. O tom, že je uvažováno o dělení dolní pásnice, obžalovaný nepochybně věděl už minimálně od 23. února 2016, neboť z e-mailové dokumentace mezi ním a Ing. [redacted], na kterou bylo poukázáno výše, vyplývá, že toto dělení bylo naznačeno, a uvažované rozdělení a jeho nakreslení potvrdil i Ing. Š. [redacted], když mu byla e-mailová komunikace předestřena (čl. 1318 spisu). I svědkyně Ing. [redacted] potvrdila ve své výpovědi u hlavního líčení, že Ing. K. [redacted] posílala dimenze, ze kterých bylo evidentní, že dolní pásnice bude rozdělená, tehdy ještě ve své polovině, a sdělil potom [redacted], že to přepočítával a že s těmi dimenzemi, co mu posílala, souhlasí. Znovu potvrdila, že statický výpočet procházela s Ing. Š. [redacted], chtěla to provést i s Ing. K. [redacted], ale ten „to jenom orazítkoval, na nic se neptal a říkal, že to všechno ví“. I svědek Ing. [redacted] potvrdil vědomost Ing. K. [redacted] o rozděleném dílu s tím, že tento obžalovaný veškerou tu dokumentaci sledoval, byl ve spojení s projekčním oddělením společnosti Cecolegno, řešili tam jednotlivé výpočty, zatížení a navíc znovu poukázal na e-mailovou korespondenci mezi Ing. K. [redacted] a Ing. [redacted], zejména e-mail na čl. 1318, kde je dělení spodní pásnice označeno.

11. Na základě výše uvedeného je možno uzavřít, že prakticky od prvopočátku, co začala být řešena problematika vazníku, bylo uvažováno z důvodu úspory při dopravě o rozdělení dolního pasu. Opakovaně a shodně o tom vypověděli Ing. [redacted], Ing. [redacted] a Ing. [redacted] a lze tuto okolnost zjistit už v dokumentaci z března 2016 a následně ve statickém posudku v dubnu 2016. Je pravdou, že prakticky veškerá výkresová dokumentace obsahuje vnitřní rozpor v tom, že jsou zde označovány jednotlivé díly, ze kterých bude vazník složen včetně dvou dílů dolního pasu, ale přesné místo spoje v dokumentaci zakresleno není. To, že nebylo v dokumentaci zakresleno místo spoje obou dílů dolní pásnice, je však odpovědnost obžalovaného Ing. Š. [redacted], neboť Ing. [redacted] pouze překreslovala tzv. do počítače to, co nakreslil Ing. Š. [redacted], sama žádnou rozhodovací pravomoc neměla, a když s ním problematiku dolního pasu řešila, dostala pouze odpověď, že spoj bude v místě již rozkresleného styčnicku H a že se bude jednat o tuhý spoj. Navíc sám Ing. Š. [redacted] to dělení tzv. rukou nakreslil včetně rozměrů a podle toho byla také

vytvořena výrobní dokumentace. To, že bude spoj obou dílů dolních pásnic v již nakresleném styčnicku H, měl označit jako vtipné řešení, když o tom jasně vypovídá Ing. [REDACTED]. Sám obžalovaný Ing. Š [REDACTED] výrobní dokumentaci nekontroloval, na místo, kde byly vazníky kompletovány, se nedostavil, všechny tyto okolnosti nechal na ostatních zaměstnancích společnosti Cecolegno. Nepochybně o rozdělení dolní pásnice věděl i Ing. K [REDACTED] z důvodů, které byly popisovány výše, a lze proto uzavřít, že v případě rozdělení dolní pásnice nešlo o svévolný postup kteréhokoliv zaměstnanců společnosti Cecolegno. V této souvislosti je nutno poukázat na jednu z námitek obhajoby týkající se míry realizace kontrolních mechanismů tak, jak vyplývá zejména ze smlouvy o dílo uzavřené dne 3. 5. 2016 mezi společnostmi Profistav Litomyšl a. s. a společností Cecolegno s. r. o. (čl. 868 – 880). Lze souhlasit se závěrem, že kontrolní mechanismy byly ve skutečnosti minimální a byly pouze popsány v předmětné smlouvě o dílo a v reálu prakticky nefungovaly. Nicméně součástí takové kontroly byli i obžalovaní, neboť k práci na projektu byli přizváni právě pro jejich odbornost, byli to oni, kdo byli hlavními osobami při vytváření projektu, byli to oni, kteří měli celou věc realizovat s tím, že Ing. Š [REDACTED] střešní nosnou konstrukci navrhne, rozkreslí a Ing. K [REDACTED] provede kontrolní statický výpočet. Jestliže jak bylo výše opakovaně popisováno, oba o navrženém rozdělení dolní pásnice věděli, a přesto nikde ve výkresové části dokumentace není ono dělení zakresleno, pak to není odpovědnost nikoho jiného, než právě těchto dvou obžalovaných, kteří se zjevně svým povinností dostatečně nevěnovali. Vyplývá to zejména z výpovědi Ing. [REDACTED] tak, jak byla popsána výše, když se zmiňovala o přístupu Ing. Š [REDACTED] s tím, že nikdy s ním neprošla celou dokumentací kompletně, ač o to žádala, a tento obžalovaný se na věc vždycky „díval jen z rychlíku“ a Ing. K [REDACTED] doklady pouze orazítkoval s tím, že jinak všechno o věci ví.

12. Provedeným dokazováním bylo tak prokázáno, že obžalovaný Ing. P [REDACTED] Š [REDACTED] jako autorizovaný inženýr v oboru pozemní stavby a jako projektant při tvorbě projektu střechy porušil jednu ze základních povinností svého povolání upravenou v ustanovení § 159 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon. Podle tohoto ustanovení projektant odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu, technologického zařízení včetně vlivů na životní prostředí. Je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru a působit v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány. Statické, popř. jiné výpočty musí být vypracovány tak, aby byly kontrolovatelné. Není-li projektant způsobilý některou část projektové dokumentace zpracovat sám, je povinen k jejímu zpracování přizvat osobu s oprávněním pro příslušný obor nebo specializaci, která odpovídá za jí zpracovaný návrh. Odpovědnost projektanta za projektovou dokumentaci stavby jako celku tím není dotčena. Jestliže podle tohoto ustanovení odpovídá mimo jiné projektant i za bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace, jestliže tato projektová dokumentace byla vnitřně rozporná, jestliže obžalovaný věděl o rozdělení dolní pásnice, jestliže tento spoj dostatečně nenadimenzoval, pak porušil jednu ze základních povinností jeho povolání. Porušením této důležité povinnosti způsobil stav, kdy více osob vystavil v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu, tedy škody přesahující hranici 5 000 000 Kč. Následkem tohoto jednání pak byl vznik škody na majetku přesahující právě uvedenou hranici, a tímto jednáním pak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1, 2 písmeno b), odst. 3 písmeno b) tr. zákoníku, neboť z nedbalosti způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že se dopustil jiného nebezpečného jednání, spáchal takový čin, protože porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu. S ohledem na výše uvedenou argumentaci pak soud dospívá k závěru, že po subjektivní stránce jednal obžalovaný z vědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písmeno a) tr. zákoníku, neboť

věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit jím chráněný zájem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí.

13. Obžalovaný Ing. J. [REDACTED] K. [REDACTED] pak jako autorizovaný inženýr v oboru pozemní stavby a v oboru statika a dynamika staveb a jako statik podílející se na projektu střechy tělocvičny, nevěnoval dostatečnou pozornost kontrole projektu zpracovávaného Ing. P. [REDACTED] Š. [REDACTED], nezjistil vnitřní rozpornost projektu, nezjistil pochybení v rámci navrhovaného spoje, a přesto ztvrdil správnost tohoto projektu. I on jednal v rozporu s ustanovením § 159 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, tak jak bylo toto ustanovení popsáno výše. V důsledku tohoto jednání pak i on vystavil více osob v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu. Následkem tohoto jednání pak byl vznik škody na majetku přesahující hranici škody velkého rozsahu, tedy hranici 5 000 000 Kč. I on svým jednáním podobně jako Ing. Š. [REDACTED] naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1, 2 písmeno b), odst. 3 písmeno b) tr. zákoníku, neboť i on z nedbalosti způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že se dopustil jiného nebezpečného jednání, spáchal takový čin proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho povolání, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu. I on s ohledem na to, co bylo rozebráno výše, podle závěrů soudu jednal po subjektivní stránce z vědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písmeno a) tr. zákoníku, neboť i on věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit jím chráněný zájem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí.
14. Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud jednak z významu porušeného zákonem chráněného zájmu na ochraně zdraví, života a majetku, bylo přihlédnuto ke způsobu provedení činu, jeho následkům, okolnostem, za kterých byl čin spáchán, k osobám obou obžalovaných, k míře jejich zavinění, k jejich osobním, rodinným, majetkovým poměrům, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnostem jejich nápravy. Předně je třeba uvést, že obžalovaní jsou stíháni za nedbalostní trestný čin a nikdo z nich nebyl do současné doby soudně trestán, ani k jejich osobám není žádných negativních připomínek. Dopustili se ryze profesního pochybení tím, že se svým povinnostem nedostatečně věnovali, což vedlo soud k úvaze, že primárním v tomto případě by neměl být trest odnětí svobody a jeho výměra, ale tyto tresty, byť byly uloženy, že je spíše na místě doplnit dalšími druhy trestů. V konečném důsledku tak byl každému z obžalovaných uložen trest odnětí svobody ve výměře 2 roky, tedy na samé spodní hranici trestní sazby uvedené v § 273 odst. 3 tr. zákoníku a výkony těchto trestů byly každému z obžalovaných podmíněně odloženy na 2 roky. Obžalovanému Ing. P. [REDACTED] Š. [REDACTED] byl pak uložen peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb, když denní sazba byla stanovena na částku 1 000 Kč, a Ing. J. [REDACTED] K. [REDACTED] mírnější peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb, když i u něho byla denní sazba s ohledem na majetkové poměry stanovena na částku 1 000 Kč. U obžalovaného Ing. P. [REDACTED] Š. [REDACTED] pak jako náhradní trest odnětí svobody pro případ nezaplacení peněžitého trestu uložen trest desetiměsíční, u Ing. K. [REDACTED] s ohledem na nižší výměru peněžitého trestu pak trest pětiměsíční. Zásadnější roli v celém projektu střechy hrál nepochybně Ing. P. [REDACTED] Š. [REDACTED]. Jeho zavinění lze proto považovat za zásadnější, a proto u něho byl uložen ještě trest zákazu činnosti spočívající v zákazu funkce projektanta na dobu 3 let.
15. Při zřícení střechy došlo ke zraněním [REDACTED], [REDACTED] a nezletilých [REDACTED] a [REDACTED]. Tito poškození se se žádným nárokem na náhradu škody nepřipojili. Svůj nárok však uplatnila Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR ve výši 1 848 Kč, což představovalo objem finančních prostředků, které pojišťovna vyplatila v souvislosti se zraněním poškozené [REDACTED]. Svůj nárok také řádně doložila rozpisem jednotlivých úkonů tak, jak je založen na čl. 244. Tento nárok byl také shledán jako důvodným a obžalovaní byli zavázáni společně a nerozdílně tuto škodu pojišťovně uhradit. Obdobně uplatnila svůj nárok i Oborová

zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, a to ve výši 5 920 Kč, což představovalo objem finančních prostředků vyplacených v souvislosti se zraněním [REDACTED]. I tento nárok byl řádně doložen rozpisem tak, jak je založen na čl. 262 – 263, a proto bylo nároku vyhověno a obžalovaní zavázání tuto škodu uhradit.

16. Dále uplatnil svůj nárok na náhradu škody Pojišťovna České spořitelny, a. s., a to ve výši 9 000 Kč (za [REDACTED]), Kooperativa Pojišťovna, a. s. ve výši 10 002 700 Kč, když se mělo jednat o plnění ve prospěch společnosti Cecolegno s. r. o., dále společnost Profistav Litomyšl ve výši 7 500 000 Kč a Český florbal za poničený sportovní povrch, když k tomuto předložili fakturu na částku 775 808 Kč. Žádný další subjekt nárok na náhradu škody řádně neuplatnil včetně Pardubického kraje, který byl poučen, ale neuvedl žádnou konkrétní částku, s kterou by se k trestnímu řízení připojoval. V uvedených případech pak soud neshledal podmínky pro to, aby mohli být oba obžalovaní zavázání k náhradě škody.
17. Mimo jiné platí v této souvislosti i ustanovení § 43 odst. 2 tr. řádu, podle kterého poškozený je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena, nebo vydat bezdůvodné obohacení, které obžalovaný na jeho úkor trestným činem získal. Návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před začátkem dokazování. Z návrhu musí být patrné, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody nebo nemajetkovou újmu uplatňuje, nebo z jakých důvodů a v jakém rozsahu se uplatňuje nárok na vydání bezdůvodného obohacení. Důvod a výši škody, nemajetkové újmy nebo bezdůvodného obohacení je poškozený povinen doložit.
18. Pojišťovna České spořitelny toliko vyčíslila částku 9 000 Kč, ale nedoložila žádné další doklady, ze kterých by mohlo být zjištěno, zda výplata byla v příčinné souvislosti s utrpěným zraněním poškozeného [REDACTED]. Podobně žádné další doklady nepředložila Kooperativa Pojišťovna, a. s., a není tak zřejmé, na základě jakého titulu a z jakého důvodu měla plnit společnost Cecolegno s. r. o., když jako poškozený v uvedené trestní věci vystupuje Pardubický kraj. Ani Profistav Litomyšl nepředložil blíže žádné doklady, ze kterých by mohla vyplývat důvodnost jím uplatněné částky 7 500 000 Kč a stejně tak dostatečné doklady nepředložil ani Český florbal, když faktura není dostatečným podkladem, když například ani neřeší případné vlastnictví poškozeného povrchu, z faktury nevyplývá ani to, jestli se jedná právě o povrch, který měl být položen v hale v České Třebové. Ve všech těchto případech by bylo nutno provádět další dokazování, které však zřetelně přesahuje potřeby trestního řízení, a proto byly výše uvedené společnosti podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázány se svými nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které

rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 13. 9. 2018

JUDr. Richard Ander v. r.
předseda senátu

zadost-soud-UO

Povinný subjekt: Okresní soud v Ústí nad Orlicí

ID: rjrabj7

Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím.

Vážená paní, vážený pane,

žádám Vás o zaslání kopie rozsudku 1 T 2/2018, byť v anonymizované podobě.

Odpověď žádám výhradně v elektronické podobě.

S přátelským pozdravem,

RL

ID: xxxxxxxxx

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 319/2018

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 26.09.2018

RL

Vážený pane,

Na základě Vaší žádosti ze dne 18.9.2018 Vám v příloze zasílám anonymizovaný rozsudek zdejšího soudu č.j. 1 T 2/2018-1735 ze dne 13.9.2018

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu